

Οργανισμός Συνεργασίας της Σαγκάης (SCO)

Του Αλέξη Λιοσάτου

Μια σειρά γεγονότων έρχεται να επιβεβαιώσει την κρίση ηγεμονίας του αμερικανικού ιμπεριαλισμού, την ενίσχυση του στρατοπέδου Ρωσίας και Κίνας και τον κίνδυνο ενός νέου μεγάλου πολέμου. Ένα από αυτά είναι η εισβολή κι επέλαση της Ρωσίας στην Ουκρανία, που κρατάει μήνες. Το τελευταίο από αυτά ήταν η Σύνοδος Κορυφής του Οργανισμού Συνεργασίας της Σαγκάης.

Η ενίσχυση της SCO

Στις 15-16/9 πραγματοποιήθηκε στο Ουζμπεκιστάν η Σύνοδος Κορυφής του Οργανισμού Συνεργασίας της Σαγκάης (SCO- μέτωπο πολιτικής, οικονομικής και στρατιωτικής συμμαχίας στο οποίο συμμετέχουν Ρωσία, Κίνα, Ινδία, Πακιστάν, Καζακστάν, Τατζικιστάν, Ουζμπεκιστάν, Κιργιστάν). Αυτές οι 6 χώρες έχουν το 42% του παγκόσμιου πληθυσμού και το 25-30% του παγκόσμιου ΑΕΠ.^{1,2,3}

Στη Σύνοδο υπεγράφη μνημόνιο για την ένταξη του Ιράν ως πλήρους μέλους στον Οργανισμό. Στο περιθώριο της υπογραφής του μνημονίου, στη διμερή συνάντηση των προέδρων Ιράν και Ρωσίας, ανακοινώθηκε ότι την επόμενη βδομάδα η Τεχεράνη θα υποδεχτεί εκπροσώπους 80 ρωσικών εταιρειών. Το δικό της βάρος είχε η συμμετοχή της Τουρκίας στη Σύνοδο Κορυφής του Οργανισμού, όπου εκπροσωπήθηκε σε επίπεδο προέδρου για πρώτη φορά από το 2012, με τον Ερντογάν να συναντιέται και κατ' ιδίαν με τον Σι Τζινπίνγκ, πρόεδρο της Κίνας, όπως και με τον Ρώσο πρόεδρο, Βλάντιμιρ Πούτιν.

Ο Κινέζος πρόεδρος ζήτησε «τα δύο μέρη να ενισχύσουν την αμοιβαία πολιτική εμπιστοσύνη», αλλά και «να επωφεληθούμε πλήρως από τους ρόλους και τα πλεονεκτήματα των διαφόρων

μηχανισμών συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών μας». Στη συνάντηση Ερντογάν – Πούτιν ανακοινώθηκε συμφωνία βάσει της οποίας η Άγκυρα θα πληρώνει σε ρούβλια το 25% του φυσικού αερίου που αγοράζει από τη Ρωσία. Συζητήθηκαν ακόμα τα θέματα της κατασκευής του πυρηνικού εργοστασίου στο Ακουγιού στα τουρκικά παράλια, της εφαρμογής των συμφωνιών για την εξαγωγή ουκρανικών σιτηρών (με διαμεσολάβηση της Άγκυρας), αλλά και την εξαγωγή ρωσικών σιτηρών μέσω Τουρκίας, ενώ αναμενόταν να συζητηθούν επίσης οι εξελίξεις στη Συρία και τον νότιο Καύκασο. Τέλος, ο Ερντογάν έτεινε χείρα φιλίας στον Άσαντ, δικτάτορα της Συρίας, εχθρό μέχρι πρότινος του ίδιου, διαχρονικό σύμμαχο της Ρωσίας και ανεπιθύμητο από τις ΗΠΑ. Στη Σύνοδο συζητήθηκε και το αίτημα που υπέβαλε η Λευκορωσία για να γίνει πλήρες μέλος της SCO. Σήμερα, η Λευκορωσία έχει καθεστώς «παρατηρητή» στον Οργανισμό , όπως και το Αφγανιστάν και η Μογγολία. «Εταίροι σε διάλογο» του SCO, εκτός από την Τουρκία, είναι ακόμα οι Αρμενία, Αζερμπαϊτζάν, Καμπότζη, Νεπάλ, Σρι Λάνκα. Στη Σύνοδο αποφασίστηκε επίσης να δοθεί αντίστοιχο καθεστώς «εταίρου» της SCO στο Μπαχρέιν, τις Μαλδίβες, το Κουβέιτ, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και τη Μιανμάρ,³ ενώ υπάρχουν σκέψεις να προταθούν ως εταίροι και η Αίγυπτος, το Κατάρ και η Σαουδική Αραβία. Είναι επίσης σημαντικό να υπογραμμιστεί ότι η Ινδία θα αναλάβει το 2023 χρέη προεδρεύουσας χώρας στην SCO.¹

Στη σύνοδο, τα μέλη του μπλοκ συμφώνησαν να επεκτείνουν τις εμπορικές συναλλαγές σε εθνικά νομίσματα, κάτι που μειώνει την εξάρτηση από το δολάριο. Ένας άλλος σημαντικός τομέας που εξετάζεται ήταν η ανάπτυξη υποδομών για την επιτάχυνση του εμπορίου στην περιοχή. Η ανάπτυξη των υποδομών θα ωφελούσε τις χώρες διευκολύνοντας την πρόσβαση στις πρώτες ύλες και μειώνοντας το κόστος μεταφοράς. Η κατασκευή δύο σιδηροδρομικών γραμμών θα συμβάλει στην ενίσχυση της οικονομικής συνδεσιμότητας. Η πρώτη θα συνδέσει τα πακιστανικά λιμάνια με το Ουζμπεκιστάν. Το έργο θα δημιουργήσει χιλιάδες θέσεις εργασίας στο Αφγανιστάν. Η δεύτερη θα συνδέει τα κινεζικά

σύνορα με το Κιργιστάν.⁴

Πριν από τη συνάντηση με τον Κινέζο ομόλογό του, ο Βλάντιμιρ Πούτιν συνέδεσε τη Σύνοδο της SCO με «μια πρόσθετη ώθηση στην εμβάθυνση της στρατηγικής εταιρικής σχέσης Ρωσίας – Κίνας» και αμφισβήτησε την ηγεμονία των ΗΠΑ στην ιμπεριαλιστική αλυσίδα, αναφέροντας ότι «η εξωτερική πολιτική Μόσχας και Πεκίνου παίζει κρίσιμο ρόλο στη διασφάλιση της παγκόσμιας και περιφερειακής σταθερότητας», με τον Κινέζο πρόεδρο να επαυξάνει, δηλώνοντας ότι η Κίνα θα συνεργαστεί με τη Ρωσία και θα αναλάβει ηγετικό ρόλο στο παγκόσμιο πολιτικό γίγνεσθαι.

Η Κίνα επέκρινε τη Δύση για «ψυχροπολεμικές λογικές». Ο Σι Τζινπίνγκ κάλεσε τα μέλη του Οργανισμού να εμποδίσουν τις εξωτερικές δυνάμεις να οργανώσουν «έγχρωμες επαναστάσεις» και να αντιταχθούν από κοινού σε ανάμειξη κάποιων χωρών στο εσωτερικό άλλων χωρών, φωτογραφίζοντας τις ΗΠΑ. Ακόμα, κάλεσε σε συμμετοχή στη λεγόμενη «Πρωτοβουλία Παγκόσμιας Ασφάλειας» που προωθεί η Κίνα, διεκδικώντας ακόμα πιο αναβαθμισμένο ρόλο στη λεγόμενη «παγκόσμια ασφάλεια» και στην ενίσχυση των δικών της ένοπλων δυνάμεων στον πόλεμο «κατά της τρομοκρατίας».^{3,5} Η Ρωσία πρότεινε επίσης τη δημιουργία ένωσης αθλητικών οργανώσεων της Συμμαχίας.⁶

«Πολυπολικός κόσμος», «ασφάλεια»

και «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας»

Παράλληλα, στη συνάντηση με τον Πρόεδρο της Κίνας ο Πούτιν επέκρινε τις «προσπάθειες δημιουργίας ενός μονοπολικού κόσμου» και πρόσθεσε: «Εκτιμούμε πολύ την ισορροπημένη θέση των Κινέζων φίλων μας όσον αφορά την ουκρανική κρίση». Την ίδια στιγμή, με φόντο την όξυνση της κόντρας Κίνας – Δύσης για την Ταϊβάν, καταδίκασε τις «προκλήσεις των ΗΠΑ» και δήλωσε

συμπαραστάτης της Κίνας σε αυτή τη διαμάχη, ενώ στο πλαίσιο της συνάντησης των δυο τους με τον πρόεδρο της Μογγολίας συζητήθηκε και η κατασκευή αγωγών πετρελαίου και φυσικού αερίου που θα ξεκινούν από τη Ρωσία και θα καταλήγουν μέσω Μογγολίας στην Κίνα. Άλλωστε, ο ρωσικός όμιλος «Gazprom» εξέφρασε σχετικό ενδιαφέρον.⁷

Κατά τα άλλα, ενδεικτικά της περαιτέρω επιτάχυνσης της ενίσχυσης των κινεζο-ρωσικών σχέσεων είναι τα οικονομικά στοιχεία που ανέφερε ο Πούτιν: Πέρυσι, το διμερές εμπόριο αυξήθηκε κατά 35%, φτάνοντας τα 140 δισ. δολάρια. Μόνο το πρώτο 7μηνο του 2022, το διμερές εμπόριο αυξήθηκε κατά επιπλέον 25%. Ο Ρώσος ηγέτης δήλωσε πεπεισμένος ότι σύντομα αυτό θα φτάσει τα 200 δισ. δολάρια. Τέλος, νέες κοινές στρατιωτικές ασκήσεις με αληθινά πυρά ξεκίνησαν στην Οχοτσική θάλασσα και τον Ειρηνικό.³

Ο Κινέζος Πρόεδρος μάλιστα μια μέρα πριν τη Σύνοδο επισκέφτηκε το Καζακστάν, που έπνιξε έναν χρόνο πριν τη λαϊκή εξέγερση με τη βοήθεια του ρωσικού στρατού και αρθρογράφησε σε εφημερίδα του Καζακστάν, μιλώντας μεταξύ άλλων για τα «εκτενή δίκτυα υποδομών» που έχουν δημιουργηθεί μεταξύ των δύο χωρών και το «πολυδιάστατο δίκτυο μεταφορών», μεταξύ άλλων και για φυσικό αέριο και πετρέλαιο, σημειώνοντας ότι «είμαστε αποφασισμένοι να οικοδομήσουμε ένα ευρασιατικό χερσαίο και θαλάσσιο, πολύπλευρο δίκτυο μεταφορών».^{8,9}

Η ενίσχυση των OPEC+ και BRICS +

Οι δυτικές κυρώσεις έναντι της Ρωσίας τείνουν προς κατάργηση στην πράξη: ρωσικά, κινεζικά, νορβηγικά και πρωτίστως ελληνικά τάνκερ μεταφέρουν το ρωσικό πετρέλαιο παντού, ακόμη και στις ΗΠΑ! Οι ρωσικές εξαγωγές πετρελαίου αυξάνονται. Κίνα και Ινδία απορροφούν μεγαλύτερες ποσότητες ρωσικού αργού και πωλούν

ακριβά τα προϊόντα επεξεργασίας του παντού στον κόσμο. Η μετοχή του ρωσικού ενεργειακού γίγαντα Gazprom καλπάζει.

Οι δυτικές κυρώσεις στρέφονται κατά βάση μόνο ενάντια στην Ευρώπη! Στη Γερμανία οι πολίτες έχουν αρχίσει να γεμίζουν τις αποθήκες με ξύλα από φόβο μήπως οι Ρώσοι κλείσουν οριστικά τη στρόφιγγα και η Γερμανία μείνει χωρίς φυσικό αέριο τον χειμώνα, ενώ ο δήμαρχος της Χάγης ανακοίνωσε πως η μόνη λύση για να μην παγώσουν οι δημότες του είναι η άρση των δυτικών κυρώσεων ενάντια στη Ρωσία! Οι εξαγωγές ρωσικού πετρελαίου, ύστερα από μια πρόσκαιρη κάμψη, έχουν ανακάμψει στα προ του πολέμου επίπεδα. Ό,τι έπαψαν να αγοράζουν τα ευρωπαϊκά διυλιστήρια λόγω «αυτοκυρώσεων», κατευθύνθηκε στην Ασία (Κίνα, Ινδία), την Τουρκία, τη Μ. Ανατολή. Η Ρωσία έχει ανακτήσει «την ισχύ της τιμολόγησης» και θησαυρίζει από τις εξαγωγές πετρελαίου! Έχοντας αυξημένα έσοδα από το πετρέλαιο, η έχει την πολυτέλεια να πιέσει μέχρις ενεργειακής ασφυξίας την Ευρώπη, μειώνοντας διαρκώς τις ροές φυσικού αερίου μέσω του αγωγού Nord Stream I και απειλώντας να τις διακόψει εντελώς!

Τα ενεργειακά αποθέματα των ΗΠΑ δεν επαρκούν για να καλύψουν τη διεθνή ζήτηση και αναγκάζονται να ξεφτιλίζονται προτείνοντας ενεργειακή συνεργασία σε κράτη που προσπαθούσαν μέχρι πρότινος να υποτάξουν ή να εξοντώσουν, όπως στο Ιράν ή τη Βενεζουέλα, και μάλιστα «τρώνε πόρτα» και σπρώχνουν παραδοσιακούς συμμάχους των ΗΠΑ ακόμα πιο βαθιά στην αγκαλιά Κίνας-Ρωσίας, όπως στην περίπτωση της Σ. Αραβίας.

Σε αυτό το πλαίσιο, οι δυτικές κυρώσεις και οι ΗΠΑ αποτυγχάνουν στο σημαντικότερο «μέτωπο» του ενεργειακού πολέμου: στη συμμαχία με το «βαρύ πυροβολικό» της παραγωγής πετρελαίου, τη συμμαχία πετρελαιοπαραγωγών χωρών OPEC, αλλά και στη συμμαχία με χώρες με την οικονομική συμμαχία των BRICS (Βραζιλία, Ρωσία, Ινδία, Κίνα, Ν. Αφρική).

Ο νέος γ.γ. του OPEC, Χάιθαμ Αλ Γκάις, δήλωσε πρόσφατα ότι εμπιστεύεται τη Ρωσία και η σχέση της συμμαχίας με τη Ρωσία «είναι στέρεη». Ο OPEC απαρτίζεται από 13 χώρες, μεταξύ των

οποίων τις Ιράν, Ιράκ, Κουβέιτ, ΗΑΕ, Σ. Αραβία, Λιβύη, και δρα από κοινού με σειρά άλλων χωρών, μεταξύ των οποίων η Ρωσία, σε μια συμμαχία που αποκαλείται OPEC+.

Και η συμμαχία των BRICS (Βραζιλία, Ινδία, Κίνα, Νότια Αφρική) εμφανίζει τάσεις διεύρυνσης, καθώς προστίθενται μια σειρά ακόμα από υποψήφια μέλη όπως η Αργεντινή και το Ιράν, αλλά και οι Τουρκία, Βενεζουέλα, Συρία, Σ. Αραβία, Πακιστάν, Ινδονησία κ.ά., με τις περισσότερες από αυτές να θεωρούνται μέχρι πρόσφατα τμήμα του δυτικού στρατοπέδου.

Ο υπουργός Εξωτερικών της Ν. Αφρικής δήλωσε κατάμουτρα κι ευθαρσώς στους εκπροσώπους των ΗΠΑ ότι «δεν μπορείτε να λέτε ότι επειδή η Αφρική κάνει αυτό, τότε θα τιμωρηθείτε από τις Ηνωμένες Πολιτείες [...] Ένα πράγμα που σίγουρα δεν μου αρέσει είναι να μου λένε ‘ή επιλέγεις αυτό ή αλλιώς’...». Στο ίδιο μήκος κύματος, ο υπουργός Εξωτερικών της Ινδίας, απάντησε σε ερωτήσεις του ακροατηρίου στη διάρκεια συνδιάσκεψης τον περασμένο Ιούνιο: «Είμαι το ένα πέμπτο του παγκόσμιου πληθυσμού. Είμαι αυτό που σήμερα είναι η 5η ή 6η μεγαλύτερη οικονομία στον κόσμο [...] Δικαιούμαι να σταθμίζω τα δικά μου συμφέροντα και να κάνω τις δικές μου επιλογές».

Η άρνηση από την Ινδία, τη Σ. Αραβία, τη Ν. Αφρική κ.λπ. να ακολουθήσουν τις δυτικές κυρώσεις κατά της Ρωσίας και οι εξελίξεις ως σήμερα προδιαγράφουν σαφώς την πιθανότητα να δούμε αυτές τις χώρες να γίνονται μέλη της συμμαχίας των BRICS και έτσι δίπλα στον OPEC+ να έχουμε τις BRICS+...

Οι δυτικές ενεργειακές κυρώσεις είχαν στόχο να στερήσουν τη Ρωσία από τον ζωτικό πόρο των ενεργειακών εξαγωγών (πετρέλαιο, φυσικό αέριο, άνθρακας). 6 μήνες μετά, όλα τα δεδομένα δείχνουν ότι το εγχείρημα αυτό έχει αποτύχει πλήρως: οι δυτικές κυρώσεις αποδυναμώνουν το... δυτικό στρατόπεδο, αναβαθμίζουν και διευρύνουν την «καχυποψία» απέναντι στις ΗΠΑ και ευνοούν μια ετερόκλητη συμμαχία ανερχόμενων δυνάμεων, από την Κίνα και τη Ρωσία ως τη Νότια Αφρική, τη Σ. Αραβία και την Τουρκία.¹⁰

Η αντιπαράθεση με τη Δύση

και ο κίνδυνος νέου «μεγάλου πολέμου»

Βεβαίως, Ινδία και λιγότερο η Κίνα εκφράζουν κάποιους «προβληματισμούς», επιθυμώντας να δείχνουν «προς τα έξω» αποστάσεις στο ζήτημα του ρωσο-ουκρανικού πολέμου, ενώ άλλες δυνάμεις δείχνουν μεγαλύτερη «κατανόηση».^{2,11}

Ωστόσο, οι «προβληματισμοί» μοιάζουν με θεωρητικές ευχές του τύπου «καλό είναι να μη γίνονται πόλεμοι», που στην πράξη ισοδυναμούν με κάλυψη στον Πούτιν για τον πόλεμο στην Ουκρανία, ενώ οι οικονομικές σχέσεις των κρατών αυτών συσφίγγονται, με τον χρόνο να κυλά υπέρ της Κίνας στον ανταγωνισμό της με τις ΗΠΑ.

Το γεγονός αυτό το ξέρει καλά η κινεζική ηγεσία, εξ ου και μέσα από γεγονότα επιδιώκει να πλασάρει και να επιδιώκει πρωτίστως να ενισχύσει την οικονομική ισχύ της αλλά και την «ήπια» ισχύ της (πρόθεση «ανθρωπιστικής βοήθειας» και τροφίμων σε τρίτες χώρες, ενίσχυσης σε θέματα «ασφάλειας», «πολέμου κατά της τρομοκρατίας» κ.λπ.,⁵ και λιγότερο να ανεβάζει τους τόνους προκαλώντας σε στρατιωτική αντιπαράθεση με τις ΗΠΑ, αφού εκεί ακόμα υστερεί.

Αυτό το «ανατολικό μπλοκ» δυνάμεων επίσης δεν είναι συμπαγές. Για παράδειγμα, Ινδία και Κίνα παραμένουν διπλωματικά «ψυχραμένες»⁵ και η Ινδία διατηρεί σχέσεις και με τις ΗΠΑ. Όμως αυτό δεν εμποδίζει συνολικά τη συμμαχία – κόκκινο πανί (ή και φόβητρο) για τις ΗΠΑ να συσφίγγει σχέσεις, να αποκτά αυτοπεποίθηση και να ενισχύεται.

Η σύνοδος ενίσχυσε το αντιαμερικανικό στρατόπεδο και τις θέσεις της Κίνας για την Ταϊβάν. Αλλά όχι μόνο. Το εμπόριο

μεταξύ των μελών της SCO είχε αυξηθεί στα 6 τρισεκατομμύρια δολάρια το 2020, από 667 δισεκατομμύρια δολάρια όταν ιδρύθηκε το μπλοκ το 2001. Αθροιστικά, τα μέλη της SCO αντιπροσωπεύουν σχεδόν το 20% των παγκόσμιων αποθεμάτων πετρελαίου και το 44% του φυσικού αερίου (υπολογισμοί με βάση τα στοιχεία της BP για το 2021 για οκτώ μόνιμα-κράτη μέλη και το Ιράν). Όλα τα κράτη-μέλη είναι επίσης μεγάλοι παραγωγοί τροφίμων και έχουν προχωρήσει σε κοινή δήλωση για την επισιτιστική ασφάλεια καθώς και σε συμφωνία για την ανάπτυξη εναλλακτικής αλυσίδας εφοδιασμού. Η SCO εξελίσσεται επίσης όλο και περισσότερο σε οικονομική συμμαχία. Η Τουρκία δήλωσε πρόθεση ένταξης στην SCO,⁴ η οποία δήλωσε ότι το συζητάει, αν βεβαίως η Τουρκία αποχωρήσει από το NATO.¹² Ένας συνασπισμός Ιράν-Τουρκίας-Κίνας-Ρωσίας ενισχύει τη δυνατότητα του νέου «ανατολικού μπλοκ» να κοντράρει στα ίσα την ισχύ των ΗΠΑ.⁴

Η αντιπαράθεση με τη Δύση

και ο κίνδυνος νέου «μεγάλου πολέμου»

Οι τάσεις διεύρυνσης του «ανατολικού μπλοκ» δημιουργούν εκνευρισμό και εσωστρέφεια στο δυτικό μπλοκ. Για παράδειγμα, η Γερμανία δήλωσε έξαλλη με την πρόθεση της Τουρκίας, μέλους του NATO, να ενταχθεί στην OSC και καλεί το NATO σε δυναμικά μέτρα και κυρώσεις έναντίον της.^{13,14}

Εν τω μεταξύ, η Ρωσία κάλεσε σε επιστράτευση τον ρωσικό λαό, εντείνει τις ρωσικές επιχειρήσεις στα ουκρανικά εδάφη, οργανώνει δημοψηφίσματα προσάρτησης επαρχιών της Ουκρανίας, απειλεί με πυρηνικά όπλα.

Απέκτησε τόση αυτοπεποίθηση η Ρωσία μέσα από τη μετατόπιση αυτή γεωπολιτικής ισχύος «προς Ανατολάς», που ο Πούτιν μπορεί να εκβιάζει σαδιστικά και σαρκαστικά δηλώνοντας «Εάν χρειάζεστε αέριο μπορείτε να έρετε τις κυρώσεις κατά του Nord Stream 2»¹⁵ και ο Λαβρόφ ότι «Οι ΗΠΑ θέλουν να κάνουν τον κόσμο αυλικούς τους, (αλλά) η ηγεμονία των ΗΠΑ έχει φτάσει στο τέλος

της». ¹⁶

Από τις αρχές του 21ου αιώνα, οι ΗΠΑ υφίστανται διαδοχικές ήττες. Αρχικά απέτυχαν να υποτάξουν τη Μέση Ανατολή. Η Κίνα και η Ρωσία ενισχύθηκαν και πάτησαν πολύ περισσότερο πόδι στη Μ. Ανατολή, η Ρωσία πέτυχε στρατιωτικές επιτυχίες απέναντι στις ΗΠΑ (Γεωργία, Ουκρανία, Συρία κ.ά.) και εισέβαλε ανεμπόδιστα για να καταστείλει εξεγέρσεις (Καζακστάν). Η Κίνα επέκτεινε την επιρροή της σε όλο τον πλανήτη, έφτασε σχεδόν τις ΗΠΑ οικονομικά και όλο και περισσότερο μειώνει την απόσταση στρατιωτικά. Οι ΗΠΑ αποδυναμώθηκαν, ενώ ενισχύθηκε στην ιμπεριαλιστική αλυσίδα το αντίπαλο δέος, η πλευρά Κίνας-Ρωσίας.

«Αυτή η εξέλιξη δεν είναι λιγότερο επικίνδυνη: η διαρκής οικονομική, πολιτική και στρατιωτική ενίσχυση της Κίνας κάνει την πιθανότητα στρατιωτικών συγκρούσεων μεταξύ τους μεγαλύτερη [...] Ο ‘‘πολυπολικός’’ ιμπεριαλισμός είναι εξίσου αντιδραστικός με τον ‘‘μονοπολικό’’ και οδηγεί αναπόφευκτα σε παγκόσμιο πόλεμο, όχι σε παγκόσμια ισορροπία και ειρήνη [...] Ο πόλεμος της Ουκρανίας συντείνει στην αύξηση του πληθωρισμού και στην οικονομική επιβράδυνση. [...] Η Ευρωζώνη εκτιμάται ότι θα πέσει σε ύφεση, οι ΗΠΑ φλερτάρουν επίσης με την ύφεση, ενώ οι τιμές αναμένεται να παραμείνουν σε ιστορικά υψηλά μέχρι το τέλος του 2024 [...] Όσο μεγαλώνει η ισχύς και η διεθνής επιρροή της Κίνας, τόσο δυσκολεύονται να στρατευτούν ανοιχτά εναντίον της τα κράτη της Ευρώπης, της ΝΑ Ασίας, της Μ. Ανατολής. Όσο εξασθενεί η παντοδυναμία των ΗΠΑ τόσο οι άλλοτε ‘‘παραδοσιακοί’’ σύμμαχοί τους ενθαρρύνονται να κάνουν ‘‘πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική’’. [...] Ενώ οι περισσότερες χώρες στα Ηνωμένα Έθνη καταδίκασαν την ρωσική εισβολή, μόνο μια μικρή μειοψηφία ξεκίνησε τον δρόμο των κυρώσεων απέναντι στη Ρωσία».¹⁷

Και οι κυρώσεις αυτές βαίνουν ήδη προς ακύρωσή τους στην πράξη. —

«Ωστόσο, αν δεν ανακόψουν επιθετικά την πορεία της Κίνας τώρα, οι όροι θα είναι ακόμα περισσότερο σε βάρος τους αργότερα. Αυτό είναι που κάνει τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό επικίνδυνα απρόβλεπτο [...] Οι κίνδυνοι διεθνούς σύρραξης από ‘‘ατύχημα’’ πληθαίνουν...»¹⁷

Είναι γι’ αυτό που οι διεθνείς αστικές αναλύσεις αναφέρονται όλο και πιο συχνά στο ότι βρισκόμαστε πιο κοντά παρά ποτέ σε έναν νέο παγκόσμιο πόλεμο,¹⁸ με κάποιους μάλιστα να ισχυρίζονται ότι είναι... ζήτημα μηνών.

Η Ευρώπη βρίσκεται σε κρίση και οπισθοχώρηση, οι ΗΠΑ διανύουν περίοδο κρίσης ηγεμονίας αλλά δεν αποκλείεται να προκαλέσουν πολεμική επιτάχυνση (είτε στην Ουκρανία είτε στην Ταϊβάν) για να ανακτηθεί το χαμένο έδαφος στον ενεργειακό ανταγωνισμό.¹⁹

Η δε όλο και συχνότερη καθημερινή τρομοκράτηση του ελληνικού πληθυσμού από τα ΜΜΕ για τις «τουρκικές προκλήσεις στο Αιγαίο», που συνοδεύεται πλέον με «αναλύσεις» για το πιο κοντινό ενδεχόμενο ενός ελληνοτουρκικού πολέμου «μετά το 1974», έχει και αυτή τη διάσταση: η Τουρκία φλερτάρει με το να αλλάξει στρατόπεδο, άρα να γίνεται πιο απρόβλεπτη, πιο «ασυγκράτητη» από τους «συμμάχους του NATO» και όλα αυτά σε έναν ενδοϊμπεριαλιστικό υπόγειο πόλεμο (ή και...όχι τόσο υπόγειο, όπως στην περίπτωση της Ουκρανίας) που κλιμακώνεται και απειλεί να βγει στην επιφάνεια, ανατροφοδοτώντας τις τοπικές εστίες εντάσεων.

Η εποχή θυμίζει ανησυχητικά έντονα τη δεκαετία του ’30, με την οικονομική κρίση, τη φτώχεια των λαών να εξαπλώνεται και να βαθαίνει, την άνοδο του φασισμού και της ακροδεξιάς (βλ. πρόσφατα και Ιταλία), την κούρσα εξοπλισμών και την κλιμάκωση ανταγωνισμού των μεγάλων δυνάμεων σε όλα τα επίπεδα.

Κι ό,τι γράφαμε στο κλείσιμο του προηγούμενου άρθρου, εξακολουθεί να ισχύει. «Η μόνη ελπίδα βρίσκεται στην κινητοποίηση των λαών ενάντια στις κυβερνήσεις και τις

ιμπεριαλιστικές συμμαχίες τους, στη διεθνιστική αλληλεγγύη, την αντιπολεμική δράση και στην πάλη για την ανατροπή του καπιταλισμού που οδηγεί στην εξαθλίωση και στον πόλεμο σε Ανατολή και Δύση».¹⁷ Η πάλη ενάντια στον πόλεμο είναι πάλη ενάντια στον καπιταλισμό, αγώνας για να μετατρέψουμε τον πόλεμο απέναντι στους λαούς των άλλων χωρών σε πόλεμο ενάντια στον δικό μας εθνικισμό, μιλιταρισμό, κυβερνήσεις, κράτος κι αφεντικά. Όπως το έλεγαν οι Μπολσεβίκοι, «Ειρήνη στις καλύβες, πόλεμος στα παλάτια»!

Πηγές:

1. <https://www.rizospastis.gr/story.do?id=11823811&textCriteriaClause=%2B%CE%9F%CE%A1%CE%93%CE%91%CE%9D%CE%99%CE%A3%CE%9C%CE%9F%CE%A3+%2B%CE%A3%CE%91%CE%93%CE%9A%CE%91%CE%97>
2. <https://www.eastasiaforum.org/2022/09/20/in-search-of-a-new-identity-for-sco/>
3. <https://www.rizospastis.gr/story.do?id=11830002&textCriteriaClause=%2B%CE%9F%CE%A1%CE%93%CE%91%CE%9D%CE%99%CE%A3%CE%9C%CE%9F%CE%A3+%2B%CE%A3%CE%91%CE%93%CE%9A%CE%91%CE%97>
4. <https://odi.org/en/insights/shanghai-cooperation-organisation-summit-2022-key-takeaways/>
5. <https://www.usip.org/publications/2022/09/modi-putin-and-xi-join-sco-summit-amid-turbulent-times>
6. <https://www.eastasiaforum.org/2022/09/20/in-search-of-a-new-identity-for-sco/>
7. <https://www.rizospastis.gr/story.do?id=11828755&textCriteriaClause=%2B%CE%9F%CE%A1%CE%93%CE%91%CE%9D%CE%99%CE%A3%CE%9C%CE%9F%CE%A3+%2B%CE%A3%CE%91%CE%93%CE%9A%CE%91%CE%97>
8. <https://www.rizospastis.gr/story.do?id=11825336&textCriteriaClause=%2B%CE%9F%CE%A1%CE%93%CE%91%CE%9D%CE%99%CE%A3%CE%9C%CE%9F%CE%A3+%2B%CE%A3%CE%91%CE%93%CE%9A%CE%91%CE%97>
9. <https://www.rizospastis.gr/story.do?id=11827047&textCrit>

[eriaClause=%2B%CE%9F%CE%A1%CE%93%CE%91%CE%9D%CE%99%CE%A3%CE%9C%CE%9F%CE%A3+%2B%CE%A3%CE%91%CE%93%CE%9A%CE%91%CE%97](#)

10. https://www.efsyn.gr/themata/thema-tis-efsyn/357791_o-en-ergeiakos-psyhros-polemos
11. <https://tvxs.gr/news/kosmos/piezoy-n-ton-poytin-oi-symmax-oi-toy>
12. <https://tomanifesto.gr/i-moscha-protrepei-tin-toyrkia-na-fygei-apo-to-nato-mporei-an-entachthei-ston-organismo-tis-sagkais/>
13. <https://www.capital.gr/tag/organismos-sunergasias-tis-sagkais-sco>
14. <https://www.kathimerini.gr/world/562050760/germania-anti-druseis-gia-ti-symmetochi-erntogan-sti-synodo-toy-organismoy-synergasias-tis-sangkais/>
15. <https://tvxs.gr/news/kosmos/poytin-eplekse-egkomio-ston-erntogan-esteile-minyma-stoys-oykranoy>
16. <https://www.bankingnews.gr/diethni/articles/643470/lavrov-i-igemonia-ton-ipa-teleiose-mia-nea-polypoliki-pagkosmia-taksi-anatellei-poi-os-o-rolos-tou-oie>
17. <https://www.redtopia.gr/antiparathesi-ipa-kinas-gia-tin-taiwan-enas-neos-epikindynos-spinthiras-tou-iberialistikou-polemou/>